

РЕШЕНИЕ

№ 38784

гр. София, 21.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **10994** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.121, ал.5 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ДИЛЕСО“ ЕООД срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки - № С250022-023-0002617/24.9.2025 г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С., дирекция „Събиране“, потвърдено с решение № ПО-102/10.10.2025 г. на зам. директора на ТД на НАП – С..

Жалбоподателят твърди, че постановлението е неправилно поради нарушение на производствените правила и материалния закон.

Доводите на решаващия орган, че съгласно чл. 195, ал. 4 ДОПК длъжникът не се уведомява предварително за допуснатото обезпечение, са ирелевантни. Погрешно е становището, че не следва да се връчват мотивите. Още повече, че в самите тях се сочи, че са неразделна част от постановлението.

В обжалваното постановление не е обоснована обезпечителна нужда. Липсват мотиви, че обезпечението се допуска само ако без него не би било възможно или значително затруднено събирането на вземането. Липсват доказателства за факти, които извън имущественото състояние биха довели до извод за вероятност за това. Недопустимо е мотиви в този смисъл да се излагат едва в решението на втора инстанция доколкото обезпечителната нужда е предпоставка за налагането на обезпечението. С това е утежнено положението на жалбоподателя, вкл. и посредством допълнително изложени съображения. В мотивите на решението има неясноти. Налице е непропорционалност на наложеното обезпечение и сериозна опасност то възпрепятстване дейността на жалбоподателя.

Ответникът – зам. директорът на ТД на НАП – [населено място] не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

С постановление за налагане на обезпечителни мерки № С250022-023-0002617/24.9.2025 г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С., дирекция „Събиране“, потвърдено с решение № ПО-102/10.10.2025 г. на зам. директора на ТД на НАП – С., на жалбоподателя е наложен, за обезпечаване на публично вземане, на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК, запор върху вземания, за сумата от 35326,20 лв.

Постановлението е издадено във връзка с ревизия, възложена със заповед № Р-22221925004998-020-001/15.9.2025 г. /представена по делото/, като е мотивирано с това, че ще затрудни събирането на публично вземане с предполагаем размер от 35326,20 лв., от които 30973,36 лв. главница и лихва от 4352,84 лв., към 21.9.2024 г. Посочено е, че ще бъде направено предложение за установяване на задължения по ЗДДС до посочените по-горе размери. След м. 08.2024 г. дружеството доставчик на жалбоподателя – Е-комерс фешън МОЛ ЕООД подава нулеви справки декларации и не декларира доставки. Издадо е за м. 08.2024 г. само една фактура. Справките-декларации на двете дружества се подават от един и същ IP адрес. .

От извършените справки в системите на НАП, ТР и И. се е установило, че жалбоподателят не притежава недвижими имоти, а единствено вписана договорна ипотека по която е ипотекарен длъжник. Притежава 1 бр. МПС, както и банкови сметки.

Въз основа на това постановление са издадени три запорни съобщения – до „Изипей“ АД и до „ТБ Инвест банк“ АД, както и до „Обединена българска банка“ АД, като запорите са наложени на 24.9.2024 г.

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Обжалваният акт – постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, е издаден от компетентен за това орган по чл. 197, ал. 2 ДОПК, приложим на основание чл. 121, ал. 2 ДОПК. Спазена е предписаната в закона форма.

При извършване на служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административно – производствените правила. Съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения.

Оспореното в това производство постановление е в достатъчна степен мотивирано, постановено след предприемане необходимите процесуални действия за събиране на относимите доказателства – тези относно имущественото състояние на жалбоподателя, поради което и следва да се приеме, че не са налице твърдените процесуални нарушения, а още по-малко –те да са съществени такива.

По спазване на материално-правните норми.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, приложим на основание чл. 121, ал. 2 ДОПК, при разглеждане на жалби като процесната, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа/в случая жалбоподателят не е представил такова обезпечение/, ако не съществува изпълнително основание /доколкото се обжалват предварителни обезпечителни мерки, не може да се постави въпрос за прилагане на тази хипотеза/ или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 /последната норма урежда хипотезите когато мерките са наложени върху имущество, претендирано от трети лица, каквато не е процесната хипотеза/.

Съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде

невъзможно или значително ще се затрудни.

Съгласно ал. 3 предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност.

В процесния случай съдът намира, че се установяват наличието на предпоставките на чл. 121, ал. 1 ДОПК. Видно от направените справки се установява, че жалбоподателят е притежавал вземания– запорираните. Той не е притежавал недвижими имоти.

Имущественото състояние на жалбоподателя, както и сделката по процесната фактура – така, както е описана по-горе, водят до извод, че има в голяма степен вероятност да бъде затруднено или осуетено евентуално бъдещо вземане. Същевременно, констатациите относно регистрацията на доставчика като рисков, като официално удостоверяване на факти, в кръга на заеманата от предложителя длъжностна функция, обвързва съда с доказателствена сила относно удостовереното в него.

Ето защо и съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя за липса на обезпечителна нужда.

Предвид така изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Водим от горното и съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДИЛЕСО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки - № С250022-023-0002617/24.9.2025 г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С., дирекция „Събиране“, потвърдено с решение № ПО-102/10.10.2025 г. на зам. директора на ТД на НАП – С..

РЕШЕНИЕТО НЕ подлежи на обжалване /чл. 197, ал. 4 ДОПК/.